

taelser, der fremkom med Hensyn til Forslaget om Reserven, ikke vare i den Grad klare. Jeg tillader mig derfor at spørge, om begge Forslag fastholdes med samme Bestemthed fra Ministeriets Side.

Den midlertidige Krigsminister:

Jeg skal med Fornøielse svare det ærede Medlem, der nu satte sig, at jeg med samme Bestemthed fastholder begge Forslag, om end Grundene ere forskjelligte, hvilket jeg troer allerede fremgaaer af, hvad jeg første Gang udviklede. Det første Forslag er efter min Formenting en fuldkommen Nødvendighed, fordi det hører med til den hele Bygning, der er grundlagt; man vilde altsaa ved at forkaste det have borttaget en Deel af Loven, inden man reviderede den. Med samme Bestemthed, men af andre Grunde, fastholder jeg det andet Forslag, fordi den Fordring er stillet til Regjeringen, at der skal gives Reserverbataillonerne samme Fasthed som de andre Batailloner, for at de i paakommende Tilfælde kunne møde med den samme Kampdygtighed og være ligesaa krigsberedte som disse; men denne Fordring vilde ikke kunne tilfredsstilles, naar Regjeringen gik ind paa det, der er blevet vedtaget af Folkethinget.

Krieger: Efter den Erklæring, som den ærede Minister nu har afgivet, skal jeg utvivlsomt følge Ministerens Forslag.

M. Andersen: Der kan naturligtvis efter de Foredrag, vi have hørt af de ærede foregaaende Talere, der have yttret sig med saa stor Veltalenhed, ingen Tvivl være om, at de have den største Omhu for Fædrelandet og for Armeen, men der har jo dog gjort sig en anden Anskuelse gjældende i det andet Thing. Fleertallet i det andet Thing er jo kommet til en anden Erkjendelse, det er jo af den Me-

ning, at Landet ikke kan udholde de store Byrder til Forsvarsvæsenet, der ere en Følge af den nye Armeeplan, og den Anskuelse har gjort sig gjældende, at Armeeplanen derfor absolut vil blive forandret om to Aar; selv om den altsaa ikke nu blev udviklet ganske og aldeles i hele sit Omfang, saa vilde det jo ikke gjøre Stort til Sagen, naar man alligevel tænker sig den forandret om kort Tid. Den Betragtning gjør sig ikke alene gjældende hos Fleertallet i Folkethinget, men ogsaa hos en stor Deel af Befolkningen, idetmindste hos Almuebefolkningen, forsaavidt jeg har haft Lighed til at gjøre mig bekendt dermed, at Hærvæsenet forvolder Landet alfor store Udgifter, og dersom det nu imod Befolkningens Ønske skulde stee, at 7de Aars Mandskab saavel som Forstærkningsmandskabet skulde blive indkaldt til Dvæler i indeværende Finantsaar, saa frygter idetmindste jeg for, at Landen i Armeen, som der forhen er talt saameget om og vistnok med Rette lagt saa stor Vægt paa, ikke vil blive saaledes, som man kunde ønske den, og det maa dog være en meget vigtig Sag, om Folket gaaer til den krigeeste Øjering med Lyft og Iver, eller det gaaer til den med Uvillie. Det er den Betragtning, som gjør sig gjældende for mig, og hvorfor jeg finder det rigtigst at støtte Fleertallet i Folkethinget og altsaa agter at stemme imod Uendlingsforslagene.

Madvig: Jeg synes dog, det bør siges, at, naar der henvises til en forestaaende Revision, saa kræver en Revision, at Betingelserne for en saadan ere komne tilstede, og den første Betingelse for at kunne revidere en Plan er, at man har seet den fuldstændig udviklet. Revisionen kan være nødvendig, jeg veed ikke, hvor store Forandringer den kan kræve, men een Ting er klar, og det er, at man ikke maa lade det, man skal revidere, blive til en Ruin, førend man reviderer det.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om dette Afsnit, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 9 til § 22 af Krigsministeren: